

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra LUFTSKIPPEREN OG ATHEISTEN ET DIGT (1852)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 37. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm03-shoot-idm140319432106080/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind

Og mens den i sin lette Flugt sig vugged
Paa Nattens Vinger, Nattens Timer gik,
Og andet Udtryk Jord og Himmel fik:
Først ned i Bølgen Luna bløg sig dukked,
Saa øst for øst af hine klare Blik
Paa Stjernekuplens Hvælving mat sig lukked,
Til sidst, af alle sine Lys forladt,
Sig Kuplen hæved i en taaget Nat.

En øde Dandsesal den syntes lig,
Hvor alle Ballets Stjerner bort er dragne,
Hvor alle Festens Minder er forjagne
Af Ocs og Dunst, som dækker Glædens Lig,
Og Musikanterne, af Søvn belagne,
Afsted med deres Noder liste sig,
Men i Naturens Høisal nær var Trøsten,
Thi pludselig det lysned klart i Østen.

Et lifligt Skuespil sig der beredte;
En sølvhvid Stribe med en guldhvid Kant,
Der allerede Nattens Skygger spredte,
Langs Horizonten som en Traad sig vandt,
Til i et høirodt Baand den ud sig bredte,
Der atter for et Purpurbælte svandt,
Som i sin Lysen, Glimten, Straalen, Luen,
Omspændte meer og meer af Himmelbuen.

Den hele Horizont stod som i Glød,
Da sprængende medeet Auroras Bælte
En Hær af Purpurskyer saacs fremvælte,
Der lig Herolder rundt sig Bane brød,
Idet for Jord og Himmel høit de meldte:
Nu stiger Dagens Drot af Havets Skjød!
Og virkelig: Af Havets Skjød, som hæved,
En Kant af Solens Skive blank sig hæved.

Den løftet skinnende sig meer og mere,
Og samme Stund just Anton Lange bad
Det lærte Fadervor, som udenad
Nu Montechrist, ei een Gang blot, men flere,
Ham lod i Romersproget repetere,
Til det utvivlsomt var, at fast det sad;
Hvorpaa den ædle Mentor, glad i Aanden,
Paa sin Discipels Hoved lagde Haanden.